

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **2** CUARTOS PER TOT ESPANYA.

Y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj. núm. 30, botiga BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA 8 rals Cuba y Puerto-Rico 16 rals, Estranger, 18 rals.

L' HORISÓN POLÍTICH.

ESPANYA: — Tot amenessa tormenta, tot se presenta ennegrit...

si aquell sol no surt depressa, com hi ha mèn, m' hi bèn lluhit.

trém sa complacència ab un extranger codiciós, aniria á la barra á respondre dels seus actes.
Aqui serà molt facil que li dongan un nou entorxat.

Dissapte passat va celebrarse á Santa Maria del Mar un solemne aniversari en sufragi dels catalans que moriren en 1714, defensant á Barcelona contra las tropas de Felip V.
Lo canonge Collell havia de pronunciar l' oració fúnebre; pero 'l bisbe Catala va privarla.
Los catalanistas cobihibits pel bisbe Catalá!...
No hi ha més remey: ó 'l bisbe deixa de dirse Catalá, ó 'ls partidaris de *La Renaixensa* renuncian al nom de catalanistas.

* * *
—Y 'l sermó? preguntava un assistent á la cerimonia que no estava enterat de las ordres del bisbe Catalá.
—Lo sermó, va respondre un entusiasta de 'n Collell: lo sermó va per dintre.

* * *
Jo no aprobo, ni reprobo la cerimonia.
Partidari acerrim de la llibertat, crech que tothom té dret de fer lo que se li antotxi, sempre qu' en ferho no hi haja perjudici de tercer.
Y se 'm figura que si una manifestació mansa podian fer los catalanistas, era la celebració de un aniversari en sufragi de unas animetas que fa la friolera de 172 anys que viuen fora del cos... que ni siquiera tenen dret electoral.
Quan la centralisació s' enteri de que 'ls catalanistas atacan á Felip V. exclamará en lo llenguatge oficial:
—*¡Ah! me las den todas!*

* * *
Desenganyarse; 'l poble de l' última meytat del sígle XIX viu més de aspiracions que de recorts.
Los héroes del any 1714 pertanyen á la historia, y las preocupacions de aquella época, també.
No es per aquí, per ahont pot ferirse al mónstruo del centralisme que 's xucla la vida de la nació.
Aquests assumptos se prestan tot lo més, per fer una poesia y aspirar a un premi dels Jochs Florals.

Lo duch de Sevilla, pres á las islas Balears, pèl célebre assumpto del cos de guardia del Palacio real de Madrid, s' ha escapad del seu *retiro*, refugiantse á Fransa.
Y ara diuen que 'l govern no 's preocupa gens ni mica d' aquesta fuga.
Es lo millor que pot fer; no preocuparshi
Perque ara aixi com aixi,
—sego s deya un fusionista,—
haventlo perdut de vista,
no l' haurem de manteni.

Estém en plé setembre, 'l gran mes de la cullita dels rahims
Y de la cullita de las ideas.
A l' any 68 ¡quina gran anyada! ¡Quin mes de setembre més felis!
Y aquest any no cullirém res?
¡Qui sab! De tots modos, paciencia y constancia; constancia y paciencia que ja 's madurarán.

Mala noticia.
Abundan extraordinariament los bitllets de banch falsos.
Per supuesto, que aquesta noticia es dolenta pèls que solen tenir bitllets de banch.
Perque lo qu' es per nosaltres...

¿No diu qu' estavam tant bè?
¿No diu que reynava una calma tal que no 's movia ni una fulla del arbre de la politica?
¿No diu que no se sentia un tró, ni brillava un mal llampech, ni 's veyá un núvol?
Donchs tot de uu plegat ha vingut á interrompre la dormida de 'n Sagasta 'l moti de la Corunya.
Res; unas quantas verduleras que perden la paciencia, unas quantas barracas que s' arbolan, uns quantos soldats que surten al carrer ab las eynas preparadas; uns quantos tiros y uns quantos morts y ferits.
La situació estava aburrinse.
Al últim ha lograt distreure's.

L' arcalde de Barcelona ha deixat la vara.
¡Ey! Ara no s' entusiasmin. L' ha deixada interinament.
E interinament s' ha fet càrrech d' ella lo senyor Fontrodona
¡En buenas manos está... la vara!

Lo Sr. Seoane ha enviat una carta al *Resúmen*, assegurant que á la primera ordre del rey de las hún-garas, se tirarán al camp 30 mil vascongats.
L' ordre aquesta, en opinió del mateix senyor, no tardará dos anys á donarse.
Traducció literal:—No tardaré dos anys á tenir la

República. Los carlins fan sempre 'l paper del gos del hortolá.

Ni menjan, ni deixan menjar.
¿Qué tal? ¿qué 'n saben de la Granja?
Sembla que 'n Sagasta no se 'n mou... perque... vaja, perque diu que hi corran uns ayres molt frescos, y molt purs y molt bons per las personas de pit delicat, y com que don Práxedes la sab molt llarga...
En fi, que l' home s' hi troba molt bè.
Y jo me 'n alegro.

Per la provincia de Murcia corra una dona de uns trenta anys, mare de un nen de tres, que tots dos fan miracles. los més assombrosos.
Una de sas habilitats més freqüents consisteix en curar als coixos.
No puch ferhi més: per més que fassa, no puch creure aqu stas cosas, y no las creuré fins que veji que realisi 'l portento de fer tenir quartos als endarrerits.
O encare millor: fins que fassi tenir paraula á 'n Sagasta.

CARTA DE FORA.—Lo rector del poble de San Martí de Riells deu ser un home d' humor. Figúrinse que l' altre dia varen anarlo á buscar pera combregar á un veñi qu' estava morintse y l' home va tenir la ocurrencia de respondre al que li duya l' avis:—Fá massa calor y no estich per patir; per lo tant, aqui tuntu aquest llibre, doneulo al malalt perque 'l llegeixi y li farà 'l mateix efecte que 'l combregar.—
Verdaderament, hi ha capellans que han equivocad la carrera; verbi gracia 'l de San Martí de Riells hauria sigut un gran actor cómich, perque lo qu' es de gracia 'n té per vendre.

VARIACIONS.

Segons rumors que propalan uns quants tipos descontentos s' han *alsat* varias partidas que demanan... no sé que.
Si 'ls haig de parlar ab francesa, lo qu' es jo ab aixó no hi crech, perque ab la calor que corra, ningú s' *alsa*; tothom jeu.

Una noticia estupenda, grandiosa, piramidal; de aquellas que esteborneixen, que pasman, que deixan blau.
Durant l' última senmana en Salamanca ha callat, y no ha tingut conferencies ab cap més corresponzal.

En Pavia ara 's dedica á sabateja ab bras ferm als militars, xichs ó grossos, que no filan massa dret.
¡Magnífich! Pero pregunto, si aixó que ara ell preten fer s' hagués fet sempre aquí á Espanya, avuy ¿qué seria d' ell?

Contan que 'n Martínez Campos l' altre dia se 'n va anar tot decidit á la Granja, una mica preocupat.
Y al serhi, diu que 'l pobre home va comensá á meditar sense poguer recordarse del perquè hi havia anat.

Rellevat por don Venanci, l' incomparable Moret s' ha escorregut á Escorriaza á refrescarse la pell.
Y ara 'ls vehins d' aquell poble, sense sapiguer per que, diu qu' exclaman en veu baixa:—¡Ay, ay! ¡quin olor se sent!

Molts periódichs s' entretenen parlant, no més per parlar, de la fetxa més probable en que las *corts* s' obrirán.
Jo aquest dia ho preguntava á un tossinayre molt gat, y va dirme:—A mitj Octubre, com tots los anys, ja se sab.—

Las fábricas diu que 's tancan, lo comers está parat, las cullitas van perdentse, la cassusa 's va escampant.
Aquest istiu, casi 'ls únichs que viuen un xich com cal, son los que fan de ministre y 'ls establiments de banys.

Casi no passa un sol dia sense que s' senti dir que algun peix-gros fusionista diu pestes del seu partit.
Si aixó dura, 'l nom que porta la *fusió* s' deurrá abolir, y tindrán de batejarla titulantla: *Olla de grills*.

Per fi havém sortit de duptes: lo *Terzo* ha determinat dintre dos anys veni á Espauya y posarse á governar.
Don Carlos ab aixó proba qu' es un home molt galán...
¡Donarnos dos anys de plasso per prepararli 'l bossal!

Calculant las conseqüencias de la gran qüestió d' Orient, alguns s' ocupan d' Espanya y del paper qu' hi pot fer.
Lo millor papé es mirars' ho y no ficars' hi per res...
¡No t' emboliquis, Gutierras, que 't podrian fer *malbien*!

L' un ministre es á Galicia, l' altre á Aragó reposant, l' altre roda per Asturias... tots, tots están *separats*.
¿Qué t' es, pues, d' extraordinari que avuy dia 's parli tant del famós *separatisme*, si 'l govern l' ha comensat?

C. GUMÍ.

la Corunya va proclamarse l' estat de siti.

Y va venir desseguida alló de: «Los grupos compuestos de más de tres personas, seran disueltos á la fuerza.»
¡Pobres fotógrafos! Després de tot son ells los qui pagan la festa.

Perque suposinse que uns quants amichs desitjan retratarse formant grupo, y 'l fotógrafo esparverat exclama:
—Vájinse'n, no 'm comprometin.

La *Montaña* de Manresa assegura que hi ha gran número de vehins de aquella ciutat, coneguts per idees carlistas que cobran sis rals diaris, haventse compromés á sortir al camp, al primer crit del rey del As d' oros.

¡Cal Si vivim sobre un volcá.
Are suposinse que al rey tanoca li trepitjan un ull de poll.
Está clar, cridará, y ¡cataplúm! ja tenim los carlins manresans á la montanya.
Ja ho veuhen: la tranquilitat del pais, depén de una trepitjada.

Diu que las *Còrts* no 's reuniran fins á primers de noviembre.
Lo dia hu no será, perque es Tot-sants.
Sembla que ho deixarán pèl dia dos, en que la Iglesia celebra la commemorac ó dels fiels difunts.
Gran dia per celebrar los diputats la commemoració dels fiels *electors* de las *Còrts* sagastinas.

A Loyola (Guipúzcoa) s' ha celebrat una manifestació politica-religiosa á la qual hi han assistit los principals carlins de l' última.
Que 'ls carlins se reuneixin y s' entusiasmin no té res de particular.
Lo que té molt que veure es que 'l governador civil de Guipúzcoa haja presidit la reunió carcunda.

Contribuyents, comensin á estolviar.
Perque de aquestas reunions surten aquellas guerras civils, y las guerras civils se matan ab perdigons de plata.

La vida del carli, pot resumirse en quatre versos:
M' also, 'm pagan, me retiro;
los acabo y torno á alsarme
y 'l govern torna á pagarme,
y aixis visch, prospero y tiro.

L' emperador de Marruecos ha encarregat á oficials alemanys l' instrucció del seu exércit.
Ja cal que l' emperador se lligui 'l turbant sota la barba, perque 'l dia menos pensat se li emportan.

En Melgares ja no corra per Andalusia. En aquest moment viatja pèl extranjer.
Igual que 'n Cánovas, en Martos y altres personatjes. Aquí á Espanya tots los homes célebres tenen las mateixas aficions.

En Romero Girón era republicá y vá ferse de 'n Sagasta.
Ha sigut algun temps sagastí y are 's gira contra D. Práxedes.
Fatalitat del apellido.

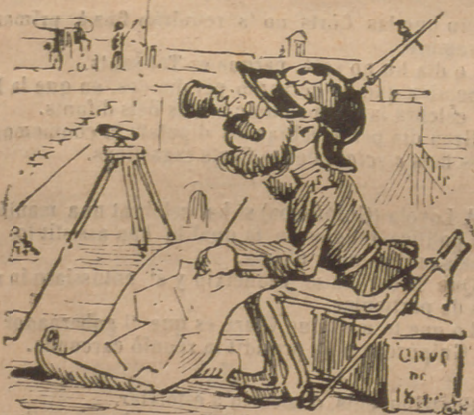
Protecció d' aquests estranys
y antipàtics alemanys.

Portan aquí un ayguardent...
alló, lo més indecent.

Ab lo permís d' un ministre,
dels castells passen registre.

Y en sent allí dintre 'ls manós,
si volen aixecan planós.

Y embossats sempre 'ls veuréu
espiant per tot arréu.

¿Qué ha de fer si 's diu Giron?
Girarse.

Declara en Romero Robledo que veu molt trist lo
porvenir d' Espanya
Ja se sab, per ferli veure alegre, no hi ha més que
un medi.
Posarli un pandero á las mans.

Lo govern francés, á fi de favorir á las familias nu-
merosas ha prés l' acort de premiar á tot pare que
tinga set fills, facultantlo per designarne un que será
educat á expensas del Estat.
Lo govern espanyol procedeix de una altra manera.
Al pare que té set fills, li demana set quintos.
O set redencions, qu' encare li agrada més.

Una caricatura inglesa.
Representa á Mr. Gladstone ab una destral á la má,
tallant un arbre.

Tal es la costum del célebre ex-ministre liberal in-
glés. Quan está fora del poder s' exercita tallant un ar-
bre cada dia.

Lo lema de la caricatura diu:
«Podrá tallar arbres seculars; pero no podrá desa-
rrelar una preocupació arrelada.»

—Mamá ¿vols que vaji á veure l' enterro de la mèva
cusina Enriqueta?
—No, filla mèva: ahir vas anar al teatro y basta ja
de distraccions.

Un dentista de molts campanillas arrenca un caixal
á un individuo.
Aquest acabada l' operació li entrega un duro.
Lo dentista ofés:
—¿Es per mi ó pèl mèu criat aquest duro?
L' individuo:
—Per tots dos.

Diu un adagi castellá que *el diablo harto de carne
se metió á fraile.*

Aixó mateix es lo que va fer una certa senyora de
vida ayrada: cap á sas vellesas va tornarse d-vota.
Tant devota que fies va fundar un convent á la fat-
xada del qual va posarhi 'l següent lema:
«Honor á Dios.»

Un dia un antich camarada de la dama, va tenir l'
idea de invertir los termes del lleterero, de manera que
va quedar dibent:
«Adios honor.»

Sortint de sentir *Los hugonots* deya un escéptich:
—Es una ópera que ni feta d' encárrech.
—¿Per qué?
—Res, una ópera en que dos menas de cristians se
degollan mútuament, ab música de un juhéu.

En un gimnás:
—Ja treballa en lo trapecí?
—Sí, senyor.
—¿Y sab donar salts mortals?
—No senyor, no hi passat encare dels venials.

Un malalt que jeya en lo llit del hospital va sentir
contar que 'l metje que 'l visitava s' havia batut ab un
dels seus colegas y exclamá ab véu dolorida:
—¡Ay senyor, no 'n tenen prou ab nosaltres!

Un estudiant que vivia en una casa de dispesas, va
suicidarse penjantse de una viga.
La patrona, alguns dias després va enviar un compte
á la familia del suicida en que hi figurava la partida
següent:
«Pel terror causat á ma pobra filla que va descobrir
lo cadáver: 22 pessetas 15 céntims.»

Un advocat xato y curt de vista, trobantse en l' Au-
diencia defensant una causa, havia de llegir un docu-
ment y no podia per haverse descuidat las ulleras.
Un magistrat que tenia un gran nas al veure'l en
semblants apuros, digué:
—No hi ha ningú aquí que puga deixarli unas ulla-
ras y treure'l de apuros.

A lo qual replicá l' advocat:
—Y vosté, senyor magistrat, ¿no podría ser prou
amable per deixar-me 'l nas? Cregui que ab la meytat
ne tindria prou.

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA-CONVERSA.—Máquina-Quico.
2. ANAGRAMA.—Tana-Anat Nata.
3. INRRINGULIS.—Pita.
4. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Civader.
5. GEROGLIFICH.—Per quintos los quartels.

XARADA.

Es en Pau un homenás
gras y gros, també molt alt,
y té una hu-tres tres-tercera
que 'l subjecta y 'l total.
Y es per dos gran extranyesa,
que 'm hu-tres que rumiar,
lo tenir eix hu la hu-teresa,
de sabernos dominar.

UN TAPÉ Y F. DE T.

MUDANSA.

La llet de total prenía
l' Angeleta, nena hermosa,
y com es escrupulosa
no sé 'l qué hi trobá cert dia
qu' enfadada la deixá,
y es perque dintre del got
hi havia un xiquet de tot
que no sab com s' hi posá.
Després, ab molta total
y avants de saber lo qu' era
al marit de la vaquera
va tractarlo de animal.

PEPET D' ESPLUGAS.

CONVERSA.

—Martí, volia dir á la Maria que vingúes avuy al
teatro.

—¿A quin teatro?

—Búscalo que no soch rellotje de repetició.

SETMESÓ DEL TÍVOLI.

ROMBO.

A. B. Y NINGÓ DE GARTRO.
GEROGLIFICH
CREUS GATA
TEULA BOLET

LLEIG.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinalles dignas d' insertarse, 'ls
ciudadans: Mata Parent, E. Tarrés, M. Escut, Pallaruga, Pepito
Ilalla, Bonaventura Casas, Galifardeu, J. Abril, Sareugif y Ladv,
F. Cabré, Esquitx de comich, J. Staransa, J. M. Bernis, Pim, pam,
pum, Dos aficionats, M. G., y Noy d' Olot.
No 'ns serveix res de lo qu' envien los ciudadans: Edacrem Eso!,
Benito Roig, Sebastia Jordá, Un de la roja, Gos y gat, Un impossi-
bilitat, Joaquim Ayné y Rabell, Un monument, Jo y tú, Poch such,
J. G., Pepet d' Esplugas, Anton de la Nena, Noy petit, Un estornut,
y Agustí Adrogué.
Ciudadá Narcís Bas: Per més que hi buscat, no trobo la carta á què
's refereix. No hi havia necessitat d' enviar lo sello, perque no linch
temps per contestar a ningú particularment. Pel demés, envihi las
noticias que vulga, que si valen la pena, s' publicaran.—S. Obra:
Al dir que veurém d' aprofitarho, no 'ns comprometém a res. La
poesia qu' envia avuy no serveix.—Paulino Sistachs: Gracias, es bo-
nificat.—Frega Marjes: Si vol que li contesti, vingui á l' adminis-
tració.—Maria Grifoll: Tampoch marxá bé; pero per xó no 's desa-
nimi.—Un rabada: No fan per casa.—J. Capvert: No ha estat de sort.
—R. Roura: L' article no 'ns convé; del demés aprofitarém bastant.
F. B. (Vendrell): Falta la firma.—Soci del Vallesá: Aquesta sema-
na ha estat de mala lluna.—Lluís Casellas: ¡Molt bel!—Rumiá:
No sirva.—Lluís Milla: La poesia que remet es massa realista.

SERAFÍ PITARRA

SINGLOTS POÉTICHES
ilustrats per M. MOLINÉ

VAN PUBLICATS:

La Esquella de la Torratxa.
La Butifarra de la llibertat.
Lo Cantado.
Lo Castell dels tres dragons.
¡Cosas del oncle!
¡Ous del dia!

Se venen á 2 ralets cada un en la Llibreria de Lopez,
Rambla del Mitj, 20, principals llibrerias, kioscos y corres-
ponsals de LA CAMPANA.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj, 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.